

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 248: Forslag til lov om forlængelse og fornyelse af overenskomster og aftaler for sygeplejersker, radiografer, hjemmesygeplejersker m.fl.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 20/5 99. Første behandling 20/5 99.

Betænkning 20/5 99).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Sohn (SF):

Jo længere tid det tager for at komme på talerstolen, jo længere tid får sygeplejerskerne lov til at kæmpe for deres sag.

Noget tyder på, at alle kneb skal tages i brug for at sikre den frie forhandlingsret, som jo med det indgreb, vi er vidne til, bliver trådt under fode. Faktisk er det lidt sværere at komme med en større kritik eller indignation over det indgreb, vi er vidne til, end den leder, som Aktuelt i dag har skrevet om konflikten, hvor man meget præcist har som overskrift, at der berettiget er tvivl om strejkeretten. Og man kan undre sig over, at arbejdsministeren, som jo burde kende det offentlige forhandlingssystem, så bevidst har valgt så tidligt og så ensidigt at vælge side og gribe ind i konflikten.

Det, der står tilbage, er, at man fra regeringens side, fra de borgerlige partiers side, som støtter forslaget, nu har valgt at sige, at konfliktretten ikke længere er gældende inden for det offentlige område. Den er reelt sat ud af kraft.

Det spørgsmål, der er tilbage, er: Hvad er begrundelsen for, at man vil fjerne konfliktretten? Er det, at man ønsker at indføre et andet ansættelsessystem for offentligt ansatte? I hvert fald må man sige det på den måde, at sygeplejerskerne havde en berettiget tro på, at den danske model var brugbar og var gældende. De iværksatte forhandlingen, de iværksatte konflikten, ikke som noget ønskeligt, men som noget ekstraordinært, fordi det ikke var muligt at komme videre i forhandlingerne med Amts-

rådsforeningen. Men Amtsrådsforeningen har tilsyneladende allerede fra starten haft en fornemmelse af eller måske en tilkendegivelse fra regeringens side om, at den kunne tage det stille og roligt, for indgrebet ville komme ganske hurtigt.

Og det kom faktisk efter tre dage. Jeg ved godt, man formelt siger otte dage, men der var en weekend, og så var der tre konflikt dage, og allerede på tredjedagen, i onsdags, meddelte regeringen, at konfliktretten ville blive sat til side. Og hvorfor skulle Amtsrådsforeningen så indgå i reelle forhandlinger? Nej, naturligvis.

Argumentationen for at gribe ind er, at der er ventelister. Ja, det er korrekt. Konflikten har givet ventelister, har givet aflyste operationer. Men er virkeligheden ikke den – og det synes jeg faktisk er aktuelt i dag at stille som et rimeligt fornuftigt spørgsmål – at der hver eneste dag i det her samfund uheldigvis er mange mennesker, som ikke bliver opereret, ganske simpelt hen fordi kapaciteten i det danske sundhedsvæsen ikke er god nok? Og arbejdsministeren griber ikke ind. Han griber ikke ind til hverdag. Regeringen griber ikke ind til hverdag.

Det, der sker, er, at man får skabt en situation, hvor man tror, at man kan tvinge sygeplejerskerne til at acceptere nogle lønforhold, som de én gang har kasseret. Og det kan man ikke, og derfor vil konflikten fortsætte, måske ikke som decideret konflikt, men man vil se, at sygeplejersker vælger faget fra, at de ikke har den arbejdsglæde, der skal til, for at kunne leve op til et effektivt arbejde. Man vil også opleve, at unge fravælger sygeplejeruddannelsen. Og det er og bliver en tickinge bombe under det danske sundhedsvæsen.

Derfor er det komplet uforståeligt, at regeringen har valgt den allerværst tænkelige løsning frem for at være med til at være budbringer, igangsætter af noget seriøst, af nogle reelle forhandlinger, som kunne føre til en aftalt løsning mellem parterne, som havde et langsigtet perspektiv, som kunne være med til at fremme det danske sundhedsvæsen og ellers fremme arbejdsglæden for sygeplejerskerne og det andet sundhedspersonale. Det er det, de har behov for, og derfor er det en uheldig dag, at vi endnu en gang skal opleve det, at vi griber ind i en lovligt varslet arbejdskonflikt.

Derfor håber jeg, det er fremgået af min ordførertale, at SF ikke er blev overbevist under udvalgsarbejdet i aftes og i nat. Og de svar, vi